

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 14C/208/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216206955
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2018:4216206955.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Kováčovou v právnej veci žalobcov: 1/ F. I., nar. XX.XX.XXXX, 2/ Z. I., nar. XX.X.XXXX, obaja bytom H. XX/XXXX, Y., obaja v konaní zastúpení advokátskou kanceláriou Legium, s.r.o. so sídlom Bukureštská 3, Bratislava, proti žalovanému: V. N. Y., nar. X.X.XXXX, bytom L. C. XX, Y., v konaní zastúpenému JUDr. Ivetou Majlingovou, advokátkou so sídlom Pohraničná 7, Komárno, o zaplatenie sumy 22.000,- e s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaný **m á** právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia v rade 1/ a 2/ sa podaním doručeným súdu dňa 18.4.2016 domáhali od žalovaného zaplatenia sumy 22.000,- € s príslušenstvom. Tento nárok si uplatnili voči žalovanému v konaní vedenom na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 14C/549/2015, v ktorom strany sporu vystupovali v opačnom procesnom postavení, ako vzájomný návrh. Keďže uplatnený nárok nespĺňal zákonné predpoklady vzájomného návrhu a uplatnené nároky sa na spojenie vecí nehodili, súd uznesením č.k. 14C/549/2015-71 zo dňa 26.4.2016 vylúčil uplatnený nárok na samostatné konanie, ktorému bola pridelená sp. zn. 14C/208/2016.

2. Uplatnený nárok voči žalovanému žalobcovia v rade 1/ a 2/ skutkovo zdôvodnili poskytnutím bezúročnej pôžičky žalovanému a jeho bývalej manželke T. I. (dcére žalobcov v rade 1/ a 2/) vo výške 22.000,- € dňa 2.6.2009, ktorú sa žalovaný a jeho bývalá manželka zaviazali vrátiť v lehote do 4 rokov od jej poskytnutia. Nakoľko žalovaný a jeho bývalá manželka im poskytnutú pôžičku nevrátili, a to ani na ich výzvu zo dňa 16.6.2014, nárok na zaplatenie dlžnej sumy si uplatnili v súdnom konaní. Okrem zaplatenie dlžnej sumy si od žalovaného uplatnili na zaplatenie i úrok z omeškania vo výške 5,50 % ročne zo sumy 22.000,- € od 3.6.2013 do zaplatenia. Tiež si uplatnili náhradu trov konania.

3. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. Vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku (keď k uplynutiu premlčacej doby došlo dňa 3.6.2016, pričom žaloba bola podaná dňa 17.8.2016) a tiež namietal, že ohľadne uplatneného nároku je pasívne vecne legitimovaným subjektom aj jeho bývalá manželka a dcéra žalobcov v rade 1/ a 2/ T. I.. Mal za to, že na strane žalovaného ide o nútené procesné spoločenstvo, ohľadne ktorého zákon vyžaduje pre úspech v spore účasť všetkých subjektov právneho vzťahu. Namietal i skutkové tvrdenie žalobcov v rade 1/ a 2/ ohľadne nevrátenia pôžičky, keď predložil výpis z bankových prevodov realizovaných na účet žalobcov v rade 1/ a 2/ v období od poskytnutia pôžičky do jej splatenia. Doplnil, že suma poukázaná na účet žalobcov v rade 1/ a 2/ titulom splatenia pôžičky bola preinvestovaná na prestavbu rodinného domu vo vlastníctve žalobcov v rade 1/ a 2/. Podanú žalobu navrhol zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania.

4. Žalobcovia v rade 1/ a 2/ k vyjadreniu žalovaného písomným podaním doručeným súdu dňa 20.7.2017 odmietli skutkové tvrdenia žalovaného o splatení poskytnutej pôžičky. Tvrdili, že úhrady žalovaného poukazované na ich účet predstavovali príspevky žalovaného a jeho bývalej manželky na chod domácnosti a na úhradu nájomného titulom spoločného spolužitia v jednej domácnosti. Za účelom preukázania svojho skutkového tvrdenia navrhli v konaní vykonať výsluch ich dcéry a bývalej manželky žalovaného T. I.. Vyjadrili sa tiež k námietke žalovaného vo vzťahu k existencii núteného procesného spoločenstva v danom spore, keď uviedli, že žalovaný a ich dcéra vystupovali ako spoludlžníci, ktorí mali splniť dlh spoločne a nerozdielne, preto bolo na ich vôli požadovať splnenie povinností od ktoréhokoľvek zo spoludlžníkov. Pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania uplatneného nároku, túto považovali za nedôvodnú, keď nárok bol z ich strany uplatnený dňa 18.4.2016, pričom premlčacia doba by uplynula dňa 3.6.2016.

5. Žalovaný k vyjadreniu žalobcov v rade 1/ a 2/ písomným podaním doručeným súdu dňa 28.9.2017 zotrval na svojom vyjadrení, že žaloba je nedôvodná. Namietal, že žalobcovia v rade 1/ a 2/ neunesli dôkazné bremeno za účelom preukázania ich skutkového tvrdenia, že sumy, ktoré im poukazoval na účet neboli splátkami poskytnutej pôžičky. Poprel, že by predmetné úhrady predstavovali príspevky na chod domácnosti a úhradu nájomného.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom po vypočutí si prednesov právnych zástupcov strán sporu ako aj strán sporu a po oboznámení sa s obsahom listín predložených stranami sporu v priebehu konania, a to výpisu zo sporozúčtového účtu za obdobie od 1.6.2009 do 30.6.2009, výzvy na vrátenie pôžičky zo dňa 16.6.2014, výpisov bankových prevodov z účtu žalovaného na účet žalobcov v rade 1/ a 2/ v období od 2.6.2009 do 14.12.2013 ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

7. Z nepopretých skutkových tvrdení strán sporu a predložených listinných dôkazných prostriedkov súd zistil, že žalobcovia v rade 1/ a 2/ sú rodičia bývalej manželky žalovaného T. I., nar. XX.X.XXXX. Žalobcovia v rade 1/ a 2/ dňa 2.6.2009 poukázali na účet žalovaného sumu 22.000,- € titulom bezúročnej pôžičky, ktorú žalobcovia v rade 1/ a 2/ poskytli žalovanému a jeho bývalej manželke a svojej dcére T. I. s tým, že poskytnutú pôžičku mali vrátiť do 4 rokov od jej poskytnutia. Dňa 16.6.2014 žalobca v rade 1/ písomne vyzval žalovaného a jeho bývalú manželku na vrátenie pôžičky vo výške 22.000,- € do 3 dní od doručenia výzvy. Ako vyplynulo z nepopretého skutkového tvrdenia žalovaného, tento v období od 2.6.2009 do 14.12.2013 uhradil žalobcom v rade 1/ a 2/ sumu vo výške 22.631,33 €. Z predložených výpisov bankových prevodov z účtu žalovaného na účet žalobcov v rade 1/ a 2/ mal súd preukázané realizované transakcie z účtu žalovaného na účet žalobcov v rade 1/ a 2/ v období od 2.6.2009 do 14.12.2013.

8. Predmetom konania je zaplatenie bezúročnej pôžičky vo výške 22.000,- € poskytnutej žalobcami v rade 1/ a 2/ žalovanému a jeho bývalej manželke.

9. Na pojednávaní dňa 15.1.2018 právny zástupca žalobcov v rade 1/ a 2/ zotrval na podanej žalobe, keď doplnil, že zo strany žalovaného nebola poskytnutá pôžička ani čiastočne vrátená.

10. Právna zástupkyňa žalovaného potvrdila, že dňa 2.6.2009 žalobcovia v rade 1/ a 2/ poskytli žalovanému a jeho bývalej manželke bezúročnú pôžičku vo výške 22.000,- €. Podľa dohody strán sporu boli tieto peniaze použité na rekonštrukciu rodinného domu vo vlastníctve žalobcov v rade 1/ a 2/. V tejto nehnuteľnosti v čase trvania manželstva žil aj žalovaný s manželkou. Dohoda medzi žalobcami v rade 1/ a 2/, žalovaným a jeho bývalou manželkou bola taká, že po rekonštrukcii predmetného rodinného domu bude vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti prevedené na žalovaného a jeho bývalú manželku. Žalobcovia v rade 1/ a 2/ sumu 22.000,- € získali z úveru, ktorý si zobrali oni, nakoľko žalovaný a jeho bývalá manželka nespĺňali podmienky pre získanie pôžičky. Preto vznikla dohoda o tom, že si žalobcovia v rade 1/ a 2/ zoberú úver a že žalovaný spolu s manželkou im budú tento úver splácať. Žalobcovia v rade 1/ a 2/ poukázali sumu 22.000,- € na účet žalovaného dňa 2.6.2009. Sumu poskytnutej pôžičky im však žalovaný vrátil, čo preukázal predložením výpisov bankových prevodov z jeho účtu na účet žalobcov v rade 1/ a 2/. Zotrval i na vznesenej námietke premlčania uplatneného nároku a tiež na svojej námietke ohľadne nesplnenej podmienky núteného procesného spoločenstva.

11. Skutkové tvrdenie o tom, že pôžička bola žalovanému a jeho manželke poskytnutá zo sumy čerpaného úveru právny zástupca žalobcov v rade 1/ a 2/ potvrdil. Uviedol, že táto dohoda o splácaní úveru zo strany žalovaného a jeho manželky bola porušená, keď ani jedna úhrada realizovaná zo strany žalovaného nezodpovedala výške dohodnutej splátky poskytnutého úveru. Tiež doplnil, že žalovaný prestal poskytnutý úver splácať a tento do dnešného dňa splatený nie je. Konštatoval, že by bolo nelogické, aby sa zmluvné strany dohodli len na splatení istiny, bez úrokov a nákladov spojených s úverom. Žalovaný spolu s jeho manželkou zdieľali spoločnú domácnosť so žalobcami v rade 1/ a 2/ a preto medzi nimi existovala dohoda o tom, že sa žalovaný a jeho manželka budú podieľať na vedení a chode domácnosti.

12. Právna zástupkyňa žalovaného potvrdila skutkové tvrdenie žalobcov v rade 1/ a 2/ o existencii dohody o poskytnutí bezúročnej pôžičky vo výške 22.000,- €, ktorá bola poskytnutá žalovanému a jeho bývalej manželke, a ktorú sa títo zaviazali vrátiť v lehote do 4 rokov od jej poskytnutia. Existenciu akejkoľvek inej dohody o splátkach, resp. o splácaní úveru poprela. Doplnila, že žalovaný spolu s manželkou žili v spoločnej domácnosti so žalobcami v rade 1/ a 2/ od roku 2001, pričom na náklady spojené s chodom domácnosti im nikdy finančne neprispievali, svoje náklady si uhrádzali sami. Po poskytnutí pôžičky žalovaný začal s úhradou dlžnej sumy a na účet žalobcov v rade 1/ a 2/ prestal poukazovať finančné čiastky po splatení poskytnutej pôžičky.

13. Právny zástupca žalobcov v rade 1/ a 2/ zopakoval svoj návrh na doplnenie dokazovania výsluchom dcéry žalobcov v rade 1/ a 2/ T. I. ktorá je bývalou manželkou žalovaného a to vo vzťahu k účelu platieb, ktoré boli poukazované z účtu žalovaného na účet žalobcov v rade 1/ a 2/, a učinil tiež návrh na doplnenie dokazovania výsluchom svedka U. R., ktorý je príbuzným žalobcov v rade 1/ a 2/ a ktorý sa vie vyjadriť k spôsobu spolužitia žalovaného a jeho bývalej manželky v spoločnej domácnosti so žalobcami v rade 1/ a 2/, pričom tieto skutočnosti sa dozvedel od T. I..

14. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

15. Vychádzajúc zo zhodného skutkového tvrdenia strán sporu mal súd za preukázané, že žalobcovia v rade 1/ a 2/ poskytli dňa 2.6.2009 žalovanému a jeho v tom čase manželke T. I. bezúročnú pôžičku vo výške 22.000,- €, ktorú sa dlžníci zaviazali vrátiť do 4 rokov od jej poskytnutia, t.j. do 2.6.2013.

16. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

17. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaný v priebehu konania vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku, súd sa prioritne zaoberal jej dôvodnosťou.

18. Premlčanie je kvalifikované plynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti.

19. V danom prípade žalovaný namietal premlčanie uplatneného nároku vychádzajúc zo skutočnosti, že žalobcovia v rade 1/ a 2/ si uplatnili voči nemu predmetný nárok dňa 17.8.2016, keď k uplynutiu premlčacej doby došlo dňa 3.6.2016. Súd preskúmaním vznesenej námietky premlčania uplatneného nároku dospel k záveru o jej nedôvodnosti. Vychádzajúc z obsahu spisu súd konštatuje, že v danom prípade si žalobcovia v rade 1/ a 2/ uplatnili nárok na zaplatenie poskytnutej pôžičky od žalovaného písomným podaním, ktoré bolo súdu doručené v rámci konania vedeného na Okresnom súde Komárno

pod sp. zn. 14C/549/2015 dňa 18.4.2016, a tento nárok bol uznesením č.k. 14C/549/2015-71 zo dňa 26.4.2016 vylúčený na samostatné konanie. K tvrdeniu žalovaného, v ktorom sa odvolával na jemu doručené podanie žalobcov v rade 1/ a 2/ s podacou pečiatkou súdu datovanou dňa 17.8.2016, súd uvádza, že po vylúčení uplatneného nároku žalobcov v rade 1/ a 2/ na samostatné konanie, súd vyzval žalobcov v rade 1/ a 2/ na predloženie 1 rovnopisu podania za účelom jeho doručenia žalovanému. Žalobcovia v rade 1/ a 2/ tejto výzve súdu vyhovelí dňa 17.8.2016, kedy súdu predložili rovnopis predmetného podania (v ktorom si uplatnili nárok, ktorý je predmetom sporu) a následne toto podanie spolu s výzvou na vyjadrenie sa bolo doručené žalovanému. Zrejme preto na strane žalovaného došlo k mylnému presvedčeniu, že nárok bol zo strany žalobcov v rade 1/ a 2/ uplatnený až dňa 17.8.2016.

20. Po vyhodnotení vznesenej námietky premlčania uplatneného nároku sa súd zaoberal i ďalšou námietkou žalovaného, keď tvrdil, že ohľadne uplatneného nároku je pasívne vecne legitimovaným subjektom aj jeho bývalá manželka a dcéra žalobcov v rade 1/ a 2/ T... Mal za to, že na strane žalovaného ide o nútené procesné spoločenstvo, ohľadne ktorého zákon vyžaduje pre úspech v spore účasť všetkých subjektov právneho vzťahu.

21. Podľa § 511 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

Ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu nie je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely na dlhu všetkých dlžníkov vo vzájomnom pomere rovnaké. Dlžník, proti ktorému bol uplatnený nárok vyšší, než zodpovedá jeho podielu, je povinný bez zbytočného odkladu upovedomiť o tom ostatných dlžníkov a dať im príležitosť, aby uplatnili svoje námietky proti pohľadávke. Môže od nich požadovať, aby dlh podľa podielov na nich pripadajúcich splnili alebo aby ho v tomto rozsahu dlhu inak zbavili.

Ak dlžník v rozsahu uplatneného nároku dlh sám splnil, je oprávnený požadovať náhradu od ostatných podľa ich podielov. Pokiaľ nemôže niektorý z dlžníkov svoj podiel splniť, rozvrhne sa tento podiel rovnakým dielom na všetkých ostatných.

Podľa § 76 CSP, samostatné spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom ide o samostatné práva a povinnosti a každý koná sám za seba. Súd rozhoduje o každom nároku a povinnosti samostatne.

22. Ustanovenie § 511 Občianskeho zákonníka vo všeobecnej rovine upravuje pasívnu solidaritu, ktorá vyplýva predovšetkým zo zákona. Pasívna solidarita predstavuje stav, kedy je viac dlžníkov povinných splniť dlh veriteľovi spoločne a nerozdielne s tým, že veriteľ je oprávnený žiadať splnenie dlhu od ktoréhokoľvek z dlžníkov, a ak splní dlh čo aj jeden z dlžníkov, povinnosť ostatných dlžníkov zanikne. Solidaritu manželov upravuje Občiansky zákonník v § 145, keď v ods. 3 je ustálené, že záväzky, ktoré tvoria spoločný majetok manželov, plnia obaja manželia spoločne a nerozdielne. Manželia majú teda postavenie solidárnych dlžníkov a veriteľ je oprávnený požadovať celé plnenie od ktoréhokoľvek z nich. V súvislosti so solidaritou je následne potrebné rozlišovať, či ide o deliteľné alebo nedeliteľné plnenie. Za deliteľné plnenie sa považuje také plnenie, ktoré podľa charakteru predmetu plnenia, vôle strán, jeho funkcie, je možné uskutočniť aj čiastočným (resp. postupným) plnením. Nedeliteľné plnenie je také, ktoré možno vykonať iba naraz celé a to buď niektorým zo solidárne zaviazaných spoločníkov alebo všetkými spoločníkmi súčasne. Rozlišovanie spoločenstva v hmotnoprávnej rovine má potom svoj odraz v procesnoprávnej rovine. Civilný sporový poriadok rozlišuje samostatné, nerozlučné a nútené procesné spoločenstvo. Posúdenie otázky procesného spoločenstva je vecou súdu, keď charakter procesného spoločenstva je determinovaný charakterom predmetu konania, teda hmotnoprávnou úpravou. Samostatné procesné spoločenstvo je také procesné spoločenstvo, kde každý zo spoločníkov má samostatný procesný nárok (povinnosť) voči protistrane a o každom nároku možno rozhodnúť samostatne. Spravidla pri solidárnych záväzkoch ide z procesného hľadiska o samostatné procesné spoločenstvo, keď každý z pasívne solidárnych spoločníkov koná sám za seba, jeho procesné úkony nemajú žiadny vplyv na práva a povinnosti ostatných účastníkov vystupujúcich na rovnakej procesnej strane a jeho práva a povinnosti sú nezávislé od práv a povinností ostatných spoločníkov. To sa týka aj daného sporu, keď predmet sporu predstavuje plnenie z titulu zmluvy o pôžičke uzavretej so žalovaným a jeho manželkou ako spoludlžníkmi. Keďže právna úprava zmluvy o pôžičke sa výškou podielov

spoločných dlžníkov nezaoberá a v priebehu sporu zo skutkových tvrdení strán sporu ani nevyplývalo, že by medzi zmluvnými stranami došlo k dohode o tom, ktorý zo spoludlžníkov má splniť aký diel dlhu (ale spoludlžníci mali zaplatiť pôžičku spoločne), súd považoval diely každého zo spoludlžníkov za rovnaké. Z uvedeného potom vyplýva, že veritelia si mohli uplatniť svoj nárok voči obom spoludlžníkom naraz (kedy by každý zo spoludlžníkov mohol byť zaviazaný na uhradenie polovice z dlžnej sumy) alebo aj voči jednému zo spoludlžníkov, plnením ktorého by potom aj dlh druhého zo spoludlžníkov vo vzťahu k veriteľovi zanikol. Dispozičný úkon vo vzťahu k voľbe pasívne vecne legitimovaného subjektu bol v danom prípade na žalobcoch v rade 1/ a 2/. V prípade, ak by si žalobcovia v rade 1/ a 2/ zvolili postup, kedy by žalobu podali voči obom zo solidárne zaviazaných dlžníkov, potom každý zo spoludlžníkov by v spore vystupoval samostatne, úkony jedného z nich by nemali žiadny vplyv na práva a povinnosti druhého zo spoludlžníkov a jeho práva a povinnosti by boli nezávislé od práv a povinností druhého spoludlžníka. V takomto prípade sporu si mohol veriteľ samostatnou žalobou uplatniť zaplataenie polovice dlhu od každého zo spoludlžníkov osobitnou žalobou s tým, že každý zo spoludlžníkov by mohol využiť inú obranu voči uplatnenému nároku (napr. vo vzťahu k splneniu povinnosti).

23. Zhrnúc vyššie uvedené súd dospel k záveru, že na strane žalovaného a jeho (dnes už bývalej) manželky ide vo vzťahu k nároku z titulu zmluvy o pôžičke o pasívne solidárnych spoločníkov z pohľadu Civilného sporového poriadku predstavujúcich samostatné procesné spoločenstvo.

24. Podľa čl. 6 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu.

Podľa čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

Podľa čl. 15 ods. 1 CSP, dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon.

Podľa § 150 ods. 1, 2 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany sporu požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

Podľa § 151 ods. 1, 2 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

Podľa § 153 ods. 1 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

Podľa § 154 CSP, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

Podľa § 186 ods. 2 CSP, súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

Podľa § 215 ods. 1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

25. Počnúc od 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ktorý nahradil dovtedy platný a účinný právny predpis - zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Nová právna úprava civilného konania je založená na princípe zisťovania skutkového (nie skutočného) stavu, keď zodpovednosť za výsledok konania je ponechaná na strany sporu. Civilný sporový poriadok je postavený na princípe skutkových tvrdení a popretia skutkových tvrdení, keď výslovne nepopreté skutkové tvrdenia strán sporu sa považujú za nesporné. Súd zmenil svoje postavenie aj vo vzťahu k dokazovaniu, keď vykonanie dokazovania je podmienené návrhom strán sporu, pričom súd rozhoduje len o tom, ktorý z navrhnutých dôkazov sa vykoná a ktorý nie. Súd z vlastnej iniciatívy už nie je oprávnený vykonávať dokazovanie okrem prípadov upravených v ustanovení § 185 ods. 2 a 3 CSP.

26. Vykonaným dokazovaním, po vyhodnotení vznesenej námietky premlčania a námietky ohľadne pasívnej vecnej legitímácie ako nedôvodných, súd dospel k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby. V priebehu sporu súd zo zhodných skutkových tvrdení strán sporu mal preukázané platné uzavretie zmluvy o pôžičke vo výške 22.000,- €, ktorá mala byť podľa dohody zmluvných strán uhradená v plnej výške do 2.6.2013. Keďže žalovaný v priebehu sporu preukázal, že v období od poskytnutia pôžičky do dňa 14.12.2013 poukázal na účet žalobcov v rade 1/ a 2/ finančné plnenia v celkovej výške dosahujúcej výšku poskytnutej pôžičky, a žalobcovia v rade 1/ a 2/ prijatie finančných plnení vo výške poskytnutej pôžičky nepopierali, súd ustálil, že tieto finančné plnenia predstavovali čiastočné plnenia dlhu žalovaného (a jeho bývalej manželky) z titulu existujúceho zmluvného vzťahu založeného zmluvou o pôžičke. Pokiaľ žalobcovia v rade 1/ a 2/ učinili skutkové tvrdenie o tom, že plnenia žalovaného predstavovali plnenia z titulu iného záväzkovoprávneho vzťahu, čo žalovaný popieral, súd konštatuje, že žalobcovia v rade 1/ a 2/ toto svoje skutkové tvrdenie relevantne ničím nepodložili a nepreukázali. Pokiaľ v tomto smere navrhli doplniť dokazovanie len výsluchom svojej dcéry Nikolety Molnárovej, ktorá je bývalou manželkou žalovaného a tiež spoludlžníčkou z titulu zmluvy o pôžičke, súd tento návrh na doplnenie dokazovania zamietol, keď navrhovaného svedka považoval v tejto veci za zaujatého a to jednak z dôvodu rozvratu vzťahov so žalovaným, ktoré viedli k rozvodu manželstva (keď v súčasnej dobe na tunajšom súde prebieha i konania o vyporiadanie BSM medzi žalovaným a jeho bývalou manželkou) a tiež z dôvodu jej blízkeho rodinného vzťahu so žalobcami v rade 1/ a 2/, ktorí s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou nepodali žalobu voči nej práve preto, že ide o ich dcéru a splnenie dlhu od nej v skutočnosti nechcú. Súd tiež zamietol návrh žalobcov v rade 1/ a 2/ na doplnenie dokazovania výsluchom svedka Tibora Havetu, ktorý by podľa vyjadrenia právneho zástupcu žalobcov v rade 1/ a 2/ k veci vedel uviesť len skutočnosti, o ktorých sa dozvedel z rozprávania dcéry žalobcov v rade 1/ a 2/ (a bývalej manželky žalovaného) Nikolety Molnárovej. Takú svedeckú výpoveď by súd v žiadnom prípade nemohol považovať za vierohodnú a doplnenie dokazovania v tomto smere považoval za neúčelné. Preto súd konštatujúc, že žalovaný preukázal uhradenie poskytnutej bezúročnej pôžičky do momentu podania žaloby v plnej výške, podanú žalobu ako nedôvodnú zamietol.

27. Pokiaľ žalobcovia v rade 1/ a 2/ v priebehu sporu poukazovali na iné skutočnosti a dohody vzniknuté v čase trvania manželstva ich dcéry a žalovaného (napr. z titulu uzavretia zmluvy o úvere, nákladov na chod domácnosti), medzi nimi na jednej strane a ich dcérou a žalovaným na druhej strane, ktoré vyvstali z dôvodu ich spolužitia v jednom rodinnom dome, súd konštatuje, že v danom prípade bol predmet sporu limitovaný práve obsahom podanej žaloby a nárokom v nej vymedzeným. Preto sa súd inými skutočnosťami a dohodami medzi stranami sporu vo vzťahu k rozhodnutiu o podanej žalobe nezaoberal a ani zaoberať nemohol.

28. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP, keď s ohľadom na výsledok sporu bol žalovaný v konaní plne úspešnou stranou sporu. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník tunajšieho súdu osobitným uznesením v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Komárno v troch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP)..